

Ο ΜΠΟΥΡΔΟΥΣΗΣ

Απέθανε δούκας Μπουρδούσης,
απέθανε κι' αύτής δούκισσης,
η δόξα κι' ή στολή της πρωτευούσης,
των δρόμων διυπόλυτος ίππότης.

Ο Χάρος δούκας Βρήκε
από πρωτά διάφορα στουπά,
και όγητορας κανένας δὲν έβγήκε
τὰ τόσα θαύματά του νὰ μάς 'πῃ.

Εἰς τὴ γωνιὰ μῆδας μάντρας χαλασμένης,
χωρὶς ἔξοχωτάτων γιατρικά
δούκισσας τῆς Αθήνας Δημοσθένης
ζεψύχησε μονάχος του γλυκά.

Δὲν εἶχε κι' δούκας Μπουρδούσης μας φροντίδα
νὰ κάμη γιὰ τὸ έθνος διαθήκη,
δὲν έδραλε ποτὲ ἐφημερίδα,
δὲν 'γύρεψε ποτὲ βουλευτιλίκι.

Δὲν τὸν κεντοῦσε δρεξίς καρυπέδη,
τοῦφθανε μῆδας δεκάρα γιὰ νὰ πίνη,
κοι μόνο στοὺς γιατροὺς κληρονομεῖ
τὰ ντιλικάτα πόδηα του ἀφίνει.

Απέθανες καὶ σύ, ἀγαπητέ,
στού έθνους τὰς κρισμούς περιστάσεις,
αὐτὸς δὲν τὸ ἐλπίζαμε ποτέ,
μὰ πήγαινε καὶ σύ νὰ ήσυχάσῃς.

Καὶ ξενιστέρον
στὸν Γιάγγο τὸν ήμέτερον.

Ο κύριος Καμπούρογλους μοῦ ἔγραψε πῶς πρέπει
καὶ τὴ χρονολογία μου μὲ στίχους νὰ τὴν κάνω.
γι' αὐτὸς μὲ στίχους σήμερα ἐμπρὸς ἐμπρὸς τὴν βλέπει,
κι' ξεσι θὰ γράψεται κι' αὐτή, γιὰ νὰ μήν τὸν πικράνω.
Κανεὶς δὲν θέλω τοῦ 'Ρωμηοῦ παράπονο νὰ έχῃ.
Ο στίχος, δόξα τῷ Θεῷ, ξεχείλισε καὶ τρέχει.

ΛΑΧΕΙΑ

Τῆς Ἐθνικῆς Τραπέζης τὰ λαχεῖα
στὴν ἀγορὰ ἐνγήκανε καὶ πάλι:
γιὰ μερικῶν τρελλῶν τὴν δυστυχία,
ποὺ ἔχουνε ἀχύρινο κεφάλι..

Καὶ πέφτουνε μὲ φόρα δυνατὴ,
ποὺ δὲ πρῶτος τὰ λαχεῖα ν' ἀποκτήσῃ
θαρροῦνε μ' ἔνα φεύτικο χαρτί
πῶς εἰμπορεῖ καθένας νὰ πλουτίσῃ.

Μὴ σᾶς πλαινοῦν μὲ ὅνειρα τρελλά
καὶ τὸ φτωχὸ πουγγάκι σας τοιμπάνε.
ἔκει ποὺ εἴναι πάντα τὰ πολλά,
ἔκει καὶ τὰ ὄλιγα θὲ νὰ πάνε.

Μὴ τόσο σᾶς ἀνάβουν τὰ καντύλια,
μὴ σᾶς κτυποῦν τὰ νούμερα στὰ μάτια,
μὴ βλέπετε λαγούς μὲ πετραχήλια,
καὶ φούρνους μὲ καρβέλια καὶ παλάτια.

Οσοι προκάμιαν πλούσιοι νὰ γίνουν,
ἐπλούτισαν καὶ πάνε στὸ καλό.
οἱ ἀλλοι φουκαράδες θ' ἀπομένουν,
κι' ἀς βάλλουνε τούλαχιστον μυαλό.

Μακριὰ ἀπὸ τοὺς λώτους, πατριῶται,
κι' ἀν μὲς σ' αὐτὸς τὸ δύσκολο καιρὸ
μπορήτε τὸ ψωμάκι σας νὰ τρῶτε,
νὰ τόχετε γιὰ θαῦμα σοβαρό.

Τοῦ Ρωμηοῦ μας τὸ γραφεῖο
μὲς στοῦ Παππαλεξανδρῆ
εἴναι τὸ τυπογραφεῖο.
συνορεύει μὲ μανδρή,
μὲ τοὺς Αγγούς Θεωδώρους,
καὶ μὲ κάποιους τορναδόρους.